

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 25.K.701.436/2026/13.

A felperes: „MG Építész” Tervező és Szolgáltató Kft. (1125 Budapest, Szarvas Gábor út 42/a alagsor 1.)

A felperes képviselője: dr. Bujdosó Gabriella ügyvéd (1125 Budapest, Szarvas Gábor út 42/A.)

Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó utca 5.)

Az alperes képviselője: dr. Szathmári Réka kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.810/11/2025. számú határozat jogszerűségének vizsgálata

í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes 2026. április 2-án kelt D.810/11/2025. számú határozatának az ajánlatkérőt a felperes részére 100.000 forint megfizetésére kötelező rendelkezését megsemmisíti és az alperest e körben új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 550.000 (ötszázötvenezer) forint perköltséget.

A 30.000 (harmincezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Országos Szlovák Önkormányzat – mint ajánlatkérő – 2024. február 8-án a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második rész 81. § (1) bekezdése szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Szlovák templom felújítás tervezése” szolgáltatás megrendelése tárgyában, melynek becsült értéke: 187.850.000 Ft. (EKR002150842023). Az eljárást lezáró, 2024. július 9-ei összegezés alapján a nyertes ajánlattevő a Magyar Energia Centrum Kft. lett.
- [2] A felperes 2024. július 29-én jogorvoslati kérelmet nyújtott be az alperesnél, amelyben arra hivatkozott, hogy a nyertes ajánlattevő üzleti titok indokolásának elfogadásával az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 44. § (1)-(4) bekezdéseit, továbbá ennek folytán a Kbt. 73. § (1) bekezdés *f)* pontjának *fa)* és *fb)* alpontjait. Jogorvoslati kérelmében kérte, hogy az alperes kötelezze az ajánlatkérőt a költségei megtérítésére a csatolt, 2024. június 14-én kelt ügyvédi megbízási szerződés alapján, amelyben a felek 40.000 Ft összegű óradíjban állapodtak meg.
- [3] Az alperes a jogorvoslati kérelmet 2024. szeptember 18-án kelt D.475/13/2024. számú határozatával elutasította. A Fővárosi Törvényszék – a felperes keresete alapján – 2025. április 16-án meghozott 106.K.703.716/2024/18. számú ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte.

- [4] A megismételt eljárásban a felperes – 2026. január 5-én előterjesztett nyilatkozata szerint – az ügyvédi képviselettel összefüggő költségei megtérítését ismételten kérte, amelyhez csatolta a módosított, 2026. január 5-én kelt ügyvédi megbízási szerződését, amelyben a felek 50.000 Ft ügyvédi óradíjban állapodtak meg, valamint táblázatos formában bemutatta a képviseleti tevékenységeket és azok munkaidő-szükségletét, amely alapján 1.000.000 Ft munkadíjra tartott igényt. 2026. február 18-án – tekintettel a további ügyvédi munkára – ezen táblázatát aktualizálta és összesen 1.330.000 Ft ügyvédi megbízási díjat igényelt. A táblázat szerint jogi képviselője a következő tevékenységeket végezte el: iratok tanulmányozása, konzultáció (1 munkaóra), iratbetekintés (1 munkaóra), iratrendezés, közérdekű adatigénylés (1 munkaóra), előzetes vitarendezés (4 munkaóra), jogorvoslati kérelem, jogszabálykutatás, benyújtás (18 munkaóra), nyilatkozat ügyfélképességről, konzultáció (3 munkaóra).

Az alperes határozata

- [5] Az alperes a 2026. április 2-án kelt D.810/11/2025. számú határozatában megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 44. § (1) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 44. § (4) bekezdését. Kötelezte az ajánlatkérőt, hogy a határozat kézbesítésétől számított 8 napon belül fizessen meg a felperes részére 300.000 Ft igazgatási szolgáltatási díjat, valamint összesen 100.000 Ft ügyvédi munkadíjat.
- [6] Határozata felperesi nyilatkozatot rögzítő része (41. pont) szerint: „A kérelmező 1.000.000 Ft ügyvédi munkadíj megállapítását kérte, amelynek alátámasztására ügyvédi megbízási szerződést és költségkimutatást csatolt.” Indokolása 57. pontjában rögzítette az eljárási költség elemeinek és viselésének az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényben (a továbbiakban: Ákr.), valamint az eljárási költségekről, az iratbetekintéssel összefüggő költségtérítésről, a költségek megfizetéséről, valamint a költségmentességről szóló 469/2017. (XII. 28.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Korm.r.) releváns rendelkezéseit, és a Kúria Kfv.37.196/2020/7. sz. ítélete ([31] bekezdés) szerint irányadó joggyakorlatot.
- [7] Indokolása 62-63. pontjai szerint a felperes (mint kérelmező) képviselője kérte munkadíj megállapítását, a munkadíj összegét megjelölte, azt részletezte és annak alátámasztására dokumentumokat nyújtott be. Az eljárási költség összegét csökkentette, a tevékenység idő- és munkaigényessége tekintettel az eljárási költséget alacsonyabb összegben állapította meg az Ákr. 129. § (3) bekezdése alapján. Tekintettel volt továbbá arra is, hogy nem tartott tárgyalást a megismételt jogorvoslati eljárás során. Ugyancsak figyelembe vette az eljárás becsült értékét is.

A kereset és a védirat

- [8] A felperes a határozatnak a javára megállapított eljárási költség fizetésére vonatkozó részét keresettel támadta, melyben kérte elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását akként, hogy a bíróság kötelezze az ajánlatkérőt 1.330.000 forint eljárási költség viselésére, másodlagosan e körben az alperesi határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Perköltséget igényelt, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM r.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 550.000 forint összegben számította fel a csatolt megbízási szerződés és részletes munkaóra-kimutatás alapján, (amely szerint az alperesi határozat áttanulmányozása 1 órát, konzultáció ügyféllel 1 órát, a keresetlevél szerkesztése jogszabálykutatással, benyújtással 6 órát, a védírra észrevétel benyújtása 1 órát, az alperes nyilatkozatának áttanulmányozása, konzultáció és nyilatkozat benyújtása 2 órát vett igénybe).

- [9] Hivatkozása szerint az alperes döntése nem felel meg az Ákr. 124. §, 125. § (2) bekezdés, 126. § (2) bekezdés *b)* pont, 129. § (1)-(3) bekezdés és a Korm.r. 1. § (1) bekezdés 16. pont rendelkezéseinek. Az eljárási költség összegét az azt alátámasztó bizonyítékok felhasználásával kell megállapítani, továbbá csak az indokolatlanul magas eljárási költség helyett állapítható meg alacsonyabb összeg. Az alperes eljárásában az eljárással kapcsolatban felmerült költségeit igényelte, amelyet ügyvédi megbízási szerződéssel és részletes kimutatással igazolt. Az igényelt költség nem minősült indokolatlanul magas összegűnek az elvégzett tevékenység alapján, ezért az alperes az igényelt összeg helyett jogsértően állapított meg alacsonyabb összeget.
- [10] Az ügyvédi munkadíj összezszerősége alapját képező kimutatásban azokat a tevékenységeket tüntette fel, amelyek az ajánlatkérő jogellenes magatartásával kapcsolatban merültek fel és jogorvoslati eljárás megindításával kapcsolatban voltak szükségesek. Feltüntette a jogszabálykutatás, a jogorvoslati kérelem, és benyújtás, eljárásban tett nyilatkozatok időigényét, valamint igazolta a jogi képviselő óradíját. A megismételt eljárásban – az alperes D.810/02/2025. számú végzésére – 2026. január 5-én nyilatkozott arról, hogy jogorvoslati kérelmét fenntartja, valamint továbbra is kérte a kérelmezett ajánlatkérő költségekben történő marasztalását. E körben kérte figyelembe venni az alapeljárásban benyújtott, 40.000 Ft óradíjat tartalmazó, és a megismételt eljárásban benyújtott, 50.000 Ft óradíjat tartalmazó ügyvédi megbízási szerződését és költségigényét 2026. február 18-án 1.330.000 forintban aktualizálta, összesítette. Keresetlevelében (annak 6-8. oldalain) részletesen bemutatta, hogy a táblázat szerinti egyes tevékenységek pontosan milyen cselekményeket foglalnak magukba, ebben arra is rámutatott, hogy a tevékenységek elvégzését az eljárás mely iratai igazolják. Az alperes a költségigénylése alátámasztására benyújtott dokumentumokat nem kifogásolta, azokkal kapcsolatban aggályt nem jelölt meg (határozat 62. pontja).
- [11] Az alperes az igényelt költség csökkentését mindössze azzal indokolta, hogy a tevékenység idő- és munkaigényességére tekintettel az eljárás költségét alacsonyabb összegben állapította meg, tekintettel volt továbbá arra, hogy nem tartott tárgyalást és figyelembe vette az eljárás becsült értékét. Az alperes megállapítása a jogi képviselő által elvégzett tevékenység idő- és munkaigényessége vonatkozásában – a bemutatott tevékenységek részletezése alapján – megalapozatlan. A tárgyalás tartásának hiányára való hivatkozás alaptalan, mert tárgyalás tartása miatt a jogi képviselő ügyvédi munkadíját nem számított fel, amennyiben azonban tárgyalás tartására került volna sor, a jogi képviselő a tárgyalás hosszának megfelelő (legfeljebb 1-2 munkaóra) további ügyvédi munkadíját számított volna fel. Az eljárás becsült értékére való hivatkozás pedig azért alaptalan, mert az eljárás becsült értéke 187.850.000 Ft, amely magasnak mondható, így, ha a felek ügyvédi munkadíjként a becsült érték %-os díjazásában állapodtak volna meg, az érvényesíteni kívánt munkadíj még a becsült érték 1%-át sem érné el. Az ügyvédi munkadíj nem eltúlzott, az a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban áll, tekintettel arra is, hogy a jogorvoslati kérelem sikerre vezetett. Az alátámasztó dokumentációkat csatolta, ezt alperes sem kifogásolta. Ezért az alperesi határozat ügyvédi munkadíj csökkentéséről rendelkező része jogsértő.
- [12] Bizonyítékként csatolta az alperesi eljárásban becsatolt ügyvédi megbízási szerződéseit és kimutatásokat, a hivatkozott tevékenységeket alátámasztó okiratokat (ügyvédi meghatalmazás, előzetes vitarendezési kérelem és az ajánlatkérő válasza, közérdekű adatigénylés és válasz, iratbetekintés iratanyaga).
- [13] Az alperes védiratában – a határozatban foglaltakat fenntartva – kérte a kereset elutasítását és perköltséget igényelt. Hivatkozása szerint a felperes a jogorvoslati kérelmét úgy nyújtotta be, hogy a vitatott elemek általánosságban kerültek megfogalmazásra. Ez látható abból, hogy olyan elemek vizsgálatára utasította a Fővárosi Törvényszék ítélete az alperest, amelyek nem is szerepeltek az üzleti titokkal védett árindokolásban. A keresettel vitatott határozat meghozatalára a törvényszék ítélete alapján került sor, és a bírósági ítéletben foglaltakon túl

további jogsértés megállapítására nem került sor, amit a felperes keresetével nem vitatott. Az eljárási költség összegének csökkentését megindokolta, és ezeket a körülményeket a felperes nem is vitatta, csupán a korábbi álláspontját fenntartotta, ez azonban nem alapozza meg a határozat megváltoztatásának indokoltságát.

- [14] Perben tett további nyilatkozata szerint jogszerűen járt el, amikor a jogorvoslati eljárás során érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíjat nem a kérelmezett összegben, hanem annál alacsonyabb mértékben vette figyelembe. Eljárása során az Ákr. rendelkezései szerint kell megítélni a kérdést, mivel hatósági jogorvoslati eljárás lefolytatásáról van szó, ezért nem a bíróság előtt folytatott peres eljárás jogszabályi rendelkezései és a bíróságok joggyakorlata az irányadó. Az Ákr. Kommentár is kimondja, hogy az Ákr. 129. § (3) bekezdése igen széles mérlegelési jogkört biztosít a hatóságnak arra az esetre, ha az eljárási költséget indokolatlanul magasnak tartja. Ez a jogintézmény rokonságot mutat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjra vonatkozó szabályokkal, de annál sokkal tágabb körű. A közbeszerzési jogorvoslati eljárásban a költségviselés körében nem a felperes és a jogi képviselője közötti megbízási jogviszony alapján kikötött díj automatikus megtérítéséről kell dönten, hanem arról, hogy az ellenérdekű féllel szemben milyen összegű költség tekinthető szükségesnek, indokoltnak és arányosnak. A felperes és az ügyvédje közötti megbízási szerződés kizárólag a felek egymás közötti jogviszonyában irányadó, az nem eredményezheti azt, hogy az eljáró hatóság köteles legyen a meghatározott összeget teljes egészében megtérítendő költségként elfogadni. A szükségesség elvéből következik, hogy kizárólag olyan költség ismerhető el, amely az adott eljárás eredményes vitéléhez objektíve szükséges volt. Az indokoltság követelménye pedig megköveteli, hogy a költség összege és a ténylegesen elvégzett munka között észszerű kapcsolat álljon fenn. Az arányosság elve alapján az eljáró hatóság nem köteles olyan költséget az ajánlatkérőre hárítani, amely nyilvánvalóan meghaladja az ügy tárgyához, bonyolultságához vagy az elvégzett munkához igazodó mértéket.
- [15] Ezért jogosult vizsgálni, hogy a felszámított munkadíj mennyiben áll összhangban az ügy tényleges tárgyával, terjedelmével és bonyolultságával, a jogi képviselőt során végzett munka mennyisége alátámasztja-e a követelt összeget, ezért vizsgálhatja az elkészített beadványok számát és terjedelmét, a jogi kérdések összetettségét, a tárgyalások számát, az ügyben végzett tényleges ügyvédi tevékenységet. A beadványok előterjesztése attól nem válik szükségessé, hogy a jogi képviselő többször és hosszasan nyilatkozik olyan témáról, amelyet néhány mondatban is össze lehet foglalni, a megismételt eljárásban a felperesnek csak arról kellett volna nyilatkoznia, hogy fenntartja-e a jogorvoslati kérelmét vagy sem. Amennyiben a kért munkadíj nincs arányban az ügyben objektíve szükséges jogi munkával, a költség teljes összegben történő elismerése nem felel meg a szükségesség követelményének. Az indokoltság elvéből következően ezért önmagában az a körülmény, hogy a felperes ügyvédjével meghatározott összegű megbízási díjban állapodott meg, nem bizonyítja, hogy ugyanez az összeg a költségviselés szempontjából is indokoltnak tekintendő. Ha e vizsgálat alapján a követelt összeg túlzottnak mutatkozik, annak mérséklése nemcsak megengedett, hanem a költségviselési szabályok rendeltetéséből következően indokolt is, mert a költségviselés során különös jelentősége van az arányosság követelményének, amely megköveteli, hogy a megtérítendő ügyvédi munkadíj ne haladja meg indokolatlanul az ügy tárgyi súlyát, ne álljon nyilvánvalóan aránytalan viszonyban az elvégzett munkával és ne eredményezzen indokolatlan terhet a költségviselésre kötelezett fél számára. Mérlegelési jogkörének éppen az a rendeltetése, hogy kiszűrje az olyan költségigényeket, amelyek a konkrét ügy jellemzőihez képest túlzottnak tekinthetők. Az arányosság elve sérülne, ha az eljáró szerv minden esetben köteles lenne a fél által megjelölt ügyvédi munkadíjat teljes összegében elfogadni.
- [16] A Fővárosi Törvényszék 106.K.703.716/2024/18. számú ítélete alapján volt köteles új eljárást lefolytatni. Az alperesnek nincs rendes jogorvoslati joga a bíróság ítéletével szemben, rendkívüli perorvoslatra pedig csak kivételesen ad a jogszabály lehetőséget, egyedi ügyekben

nem. Amennyiben a bíróság a Kbt. 43. § (3) bekezdésére tekintettel jár el, az alperes megismételt eljárására nem került volna sor. A törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a nyertes ajánlattevő üzleti titokká nyilvánított árindokolása biztosan tartalmaz legalább egy olyan adatot, amelyet a nyertes ajánlattevő nem nyilváníthatott volna üzleti titokká. Abban a körben, amiben a bíróság vizsgálatra utasította, jogsértést nem állapított meg. Ezt az ügyvédi munkadíj összegének megállapításánál figyelembe vette. A felperesnek nincs nyilatkozattételi kötelezettsége a kérelmére indult jogorvoslati eljárásban, a megismételt eljárásában új tény, körülmény nem merült fel, így a felperesnek nem volt mire nyilatkozni.

- [17] A felperes keresete valójában arra irányul, hogy a bíróság az alperes mérlegelési jogkörébe lépjen, és a költségviselés kérdésében saját mérlegelését állítsa a hatóság mérlegelése helyébe. A közigazgatási perben azonban nem az vizsgálendő, hogy a bíróság ugyanilyen összegű költséget állapított volna-e meg, hanem az, hogy az alperes mérlegelése jogszerű volt-e, figyelembe vette-e a releváns körülményeket, és döntését megfelelően megindokolta-e. Amennyiben a határozatból megállapítható, hogy a felperes költségigénye mértékét az ügy sajátosságaira figyelemmel értékelte, a költség összegének csökkentése önmagában nem alapozza meg a határozat jogellenességét. Mérlegelése okszerű volt, a költségmérés a költségviselési szabályokkal és a mérlegelési jogkör rendeltetésével összhangban áll, a felperes által benyújtott alátámasztó bizonyítékok figyelembevételével járt el és az Ákr. 129. § (3) bekezdése szerint, a szükségesség, indokoltság, arányosság követelmények alapján csökkentette a felperes által kér ügyvédi munkadíjat.

A törvényszék döntése és annak jogi indokai

- [18] A felperes keresete – az alábbiak szerint – alapos.
- [19] A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási jogvitát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, a (3) bekezdés *a*) pontja és az 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el tekintettel arra, hogy a felek nem kérték tárgyalás tartását és azt a bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [20] A határozat jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és a 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg. Döntése meghozatala során a Kúria joggyakorlatát figyelembe véve járt el, attól nem tért el.
- [21] A jelen eljárásban a törvényszék az alperes határozatát – a keresetben megjelölt jogsértés keretei között – kizárólag az eljárási költséget megállapító, azon belül is a felperes részére költség megtérítéséről rendelkező részében vizsgálta felül.
- [22] Az Ákr. 124. §-a szerint eljárási költség mindaz a költség, ami az eljárás során felmerül. A Korm.r. 1. § (1) bekezdésének 4. és 16 pontja szerint a közigazgatási hatósági eljárásban eljárási költség az ügyfél képviselőjében eljáró személy megjelenésével kapcsolatos költség és az egyéb, az eljárással összefüggésben felmerült pénzkiadás.
- [23] Az Ákr. 126. § (2) bekezdés *b*) pontja értelmében a jogvita eljárásban a hatóság az eljárási költségek viselésére kötelezi a kérelemnek helyt adó döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet.
- [24] Az Ákr. 129. § (1) bekezdése szerint az eljárási költséget a hatóság összességében határozza meg, és dönt a költség viseléséről, illetve a megelőlegezett költség esetleges visszatérítéséről. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése értelmében az eljárási költség összegét az azt alátámasztó

bizonyítékok figyelembevételével kell megállapítani. A (3) bekezdés alapján a hatóság az indokolatlanul magas eljárási költség helyett alacsonyabb összeget állapít meg.

- [25] Tekintettel arra, hogy az alperes a megismételt eljárásban a felperes jogorvoslati kérelmének helyt adott és megállapította, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 44. § (1) bekezdésére figyelemmel a Kbt. 44. § (4) bekezdését, az Ákr. 126. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján köteleznie kellett az ajánlatkérőt az eljárási költségek viselésére. Az Ákr. 126. § (2) bekezdés *b)* pontja alkalmazása nem függ attól, hogy a jogvita eljárásban a kérelemnek az alperes – a Kp. 97. § (4) bekezdésére és az Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 123. § (1) bekezdés *f)* pontjára tekintettel – a közigazgatási perben hozott ítélet alapján adott helyt, és az alperes az ítéletben foglaltakon kívül további jogsértést nem állapított meg.
- [26] A Kúria közbeszerzési ügyben hozott Kfv. 37.690/2021/7. számú ítélete [51] bekezdésében rögzítette, hogy „Az eljárási költség viseléséről szóló döntéshez először fel kell tárni, hogy milyen eljárási költségek merültek fel, melyek az ezen költségeket alátámasztó bizonyítékok, és mindezek alapján meg kell állapítani a felmerült eljárási költségek összegét és azt, hogy e költségeket ki viseli.”
- [27] A Kúria a Kfv.III.37.196/2020/7. számú ítéletében kimondta, hogy „[21] Az Ákr. az eljárási költség fogalmát generálklauzula alkalmazásával, nagyon tágan határozza meg. Az eljárási költségek körét sem tételesen, sem példalózó jelleggel nem sorolja fel, azonban megjelöli az eljárási költség két fontos kritériumát. A költség akkor minősül eljárási költségnek, ha az egyrészt az eljárás során, másrészt ténylegesen felmerül. Azaz csak azok a költségek ismerhetők el eljárási költségnek, amelyek az eljárási kötelezettségek teljesítésével, illetve jogok gyakorlásával okozati összefüggésben állnak, és valóban, kimutathatóan bekövetkezik egy vagyoni értékcsökkenés. [22] A Korm.r. 1. § (1) bekezdése részletezi az eljárási költségek körét, ám a 16. pontban foglalt rendelkezésből következően eljárási költségnek minősülnek a felsorolásban nem szereplő azon költségek is, amelyek az eljárással összefüggésben ténylegesen felmerültek. Kétségtelen, hogy a 4. pontban csak az ügyfél képviselőjében eljáró személy megjelenésével kapcsolatos költség szerepel, ez azonban nem jelenti azt, hogy az ügyvédi munkadíj ne minősülhetne a 16. pont szerinti pénzkiadásnak. A 4. pontban foglalt megfogalmazásból éppen az következik, hogy az ügyfél képviselőjében eljáró ügyvédnek nemcsak a munkadíja, hanem a helyszínen, illetve a tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatos költsége is eljárási költségnek minősül. (...) [31] Az ügyfelet képviselő ügyvéd munkadíja eljárási költségnek minősül, ha az az adott közigazgatási eljárásban, az ügyfél eljárási kötelezettségének teljesítésével, jogai gyakorlásával okozati összefüggésben, indokoltan, ténylegesen felmerült.”
- [28] A Kúria fenti jogértelmezése alapján különös figyelemmel arra, hogy a Kbt 145. § (7) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság előtti jogorvoslati eljárásban az állami közbeszerzési szaktanácsadói, kamarai jogtanácsosi vagy ügyvédi képviselő kötelező, a felperes jogi képviselőjének azon munkadíja, amely az eljárási kötelezettségei teljesítésével, illetve jogai gyakorlásával okozati összefüggésben áll, és kimutathatóan bekövetkezik egy vagyoni értékcsökkenés, eljárási költségnek minősül. Ezt az alperesnek az Ákr. 129. § (1) bekezdése alapján összepszerűen szükséges megállapítania, ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint az azt alátámasztó bizonyítékok figyelembevételével.
- [29] Az alperes nem vitatta, hogy a felperes eljárási költségként igényt tartott az ügyvédi képviselőjével összefüggésben felmerült költségére, a munkadíj összegét megjelölte, azt részletezte, és annak alátámasztására dokumentumokat nyújtott be, ezt határozata 62. pontjában rögzítette. Ugyanakkor az alperes az igényelt összeget a határozat 41. pontjában tévesen rögzítette, 1.330.000 Ft helyett 1.000.000 Ft-ot megjelenítve, valamint a meghozott döntése indokai részben nem állapította meg összepszerűen az ügyvédi munkadíj vonatkozásában az eljárási költséget.
- [30] A Kúria fent hivatkozott Kfv. 37.690/2021/7. számú ítélete [51] bekezdésében azt is

rögzítette, hogy az alperes az Ákr. 129. § (3) bekezdése alkalmazása tekintetében mérlegelési jogkörben jár el. „Az Ákr. 129. § (3) bekezdése ugyanakkor széles mérlegelési jogkört biztosít a hatóságnak arra az esetre, ha az eljárási költséget indokolatlanul magasnak tartja. A jogszabály által meghatározott költségek (illeték, igazgatási szolgáltatási díj stb.) mértékét a hatóság nem mérlegelheti felül, de más költségtételek esetében mérlegelheti, hogy miért és mennyiben tartja eltúlzottnak az érvényesíteni kívánt költségigényt.”

- [31] Az értelmezési iránymutatást nyújtó Kommentár az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez (Aszalós Dániel, Barabás Gergely, Baranyi Bertold, Dombi Gergely, Forgács Anna, Hoffman István, Kovács András György, Rozsnyai Krisztina, Szabó Krisztián, Szegedi László, Szamadó Tamás, Tóth András; a továbbiakban: Kommentár) Ákr. 129. §-ához fűzött értelmezése szerint „[a]z Ákr. 129. § (3) bekezdése igen széles mérlegelési jogkört biztosít a hatóságnak arra az esetre, ha az eljárási költséget indokolatlanul magasnak tartja. Ez a jogintézmény rokonságot mutat a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi munkadíjra vonatkozó szabályokkal, de annál sokkal tágabb körű. A jogszabályban rögzített mértékű eljárási költségek (mint például eljárási illetékek, díjak stb.) mértékét e rendelkezés alapján nem mérlegelheti felül a hatóság. Ezen felül más költségtételek esetében is a hatóságot terheli a bizonyítás abban a tekintetben, hogy miért és mennyiben eltúlzott mértékű az ügyfél vagy az eljárás résztvevője által megjelölt és bizonyítékkal alátámasztott eljárási költség, különös tekintettel arra is, hogy az esetek egy részében a hatóság éppen a saját maga által viselendő eljárási költségek mértékéről kénytelen döntést hozni.”
- [32] A bíróság rögzíti, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntésre a Kp. 85. § (5) bekezdése alkalmazandó, amely szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.
- [33] A bíróság rögzíti azt is, hogy az Ákr. 81. § (1) bekezdésének rendelkezése az eljárási költségről történő döntés meghozatalára is irányadó a tekintetben, hogy a határozatnak a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást kell tartalmaznia az eljárási költség meghatározása vonatkozásában is. A tekintetben pedig a bíróság egyetért a Kommentár szerzőivel, hogy a hatóságot bizonyítás terheli abban a tekintetben, hogy miért és mennyiben eltúlzott mértékű az ügyfél vagy az eljárás résztvevője által megjelölt és bizonyítékkal alátámasztott eljárási költség, aminek az indokolásban meg kell jelennie. Az alperesnek tehát azon túlmenően, hogy elsőként összecszerően rögzítenie kell az eljárási költségként elismert költség összegét, azt is világosan meg kell jelölnie határozatában, hogy mely szempontok alapján, miért tartotta indokolatlanul magasnak az eljárási költséget. A Kúria szerint a bírósági vizsgálat tárgyát képező közigazgatási döntés valós indokait az ügyfélnek/felperesnek a közigazgatási eljárásban kell megismernie, a hiányzó indokolás a perben (...) sem pótolható (Kúria Kfv.I.35.122/2016/6.; Kfv.I.35.224/2016/6.). A Kúria Kfv.II.37.001/2021/6. számú ítélete szerint „a határozatnak részletes indokolást kell tartalmaznia, ennek hiányában a határozat nem tekinthető jogszerűnek. Az indokolásbeli hiányosságot nem pótolja az alperesnek a peres eljárás során tett nyilatkozata és a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben foglalt érvelése sem. Ezen okfejtést a határozat indokolási részében kell rögzíteni. Ennek hiányában a határozat érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan, mert a bíróság a rá háruló jogszabályi kötelezettségének a jogszerűségi felülvizsgálat körében nem tud eleget tenni”.
- [34] A bíróság a fentiek alapján vizsgálta, hogy az alperes megalapozottan hozott-e döntést a felperes javára fizetendő ügyvédi munkadíj 100.000 Ft-ban történő megállapításával.
- [35] Az alperes határozatában a felszámított díj mérséklését „a tevékenység idő- és munkaigényességére tekintettel”; a tárgyalás hiánya miatt és a becsült érték alapján tartotta indokoltnak. Az alperes iratellenes állította a védiratában azt, hogy a felperes nem vitatta az

eljárási költség összege csökkentésének indokait. A felperes – a fentiekben rögzítettek szerint – mindhárom szempont jogszerű alkalmazását vitatta.

- [36] A bíróság a felperessel ért egyet abban, hogy az alperes nem releváns, a felperes igényével nem összefüggő szempontként vette figyelembe azt, hogy tárgyalás tartására nem került sor, mivel a felperes tételesen kimunkálta az eljáró ügyvéd képvisellel összefüggően végzett tevékenységeit, amelyek között nem szerepeltetett olyan tételt, amely tárgyalással függ össze (tárgyalásra való felkészülés vagy azon való részvétel).
- [37] A becsült értékre hivatkozás vonatkozásában a felperes helytállóan mutatott rá arra, hogy a tárgybani közbeszerzés becsült értéke nem volt alacsony, annak összege 187.850.000 Ft, ezért ez sem fogadható el olyan szempontként, ami alátámaszthatja a költség csökkentését. E körben rámutat arra is a bíróság, hogy sem az Ákr. 129. § (3) bekezdése, sem a Kbt. nem rendeli irányadónak a közbeszerzési eljárás becsült értékét az eljárási költség összegének meghatározása során. A Kbt. 150. §-a azt kizárólag az igazgatási szolgáltatási díj meghatározásához rendeli viszonyítási alapként, azonban ez jogszabályi rendelkezés hiányában nem terjeszthető ki az eljárási költségre, ahogy azt a Fővárosi Törvényszék 104.K.701.411/2021/8. számú ítéletében is rögzítette. Nem volt ezért okszerű a becsült értékre való hivatkozás sem.
- [38] A megmaradó értékelési szempont a tevékenység idő- és munkaigényessége volt, ezt azonban az alperes nem fejtette ki részletesen, vagyis nem jelölte meg, hogy a felperes által tételesen kimunkált ügyvédi tevékenységek vagy azok időszükséglete vonatkozásában mit nem fogadott el, vagy tartott túlzó mértékűnek, indokolása e körben oly mértékben hiányos, hogy a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy ezen szempont alkalmazásának érdemi helytállóságát vizsgálhassa. Erre tekintettel a bíróság a felperes e körben előadott nyilatkozatát és bizonyítékait sem vizsgálhatta.
- [39] Az alperes perben tett nyilatkozatában kifejtett, az érvényesíteni kívánt költség szükségessége és arányosság elvére alapozott érvelése a perben nem volt figyelembe vehető. Azt ugyanis, hogy az ügy tényleges tárgya, terjedelme, bonyolultsága, a felperes képviseléhez, ügyféli jogai érvényesítéséhez milyen ügyvédi tevékenység volt szükséges, illetve a felszámított munkadíj mennyiben volt arányos ezekkel, illetve a beadványok számával, terjedelmével, továbbá, hogy a megbízási díj mennyiben volt túlzó, és hogy az indokolatlan terhet jelent-e a költségviselésre kötelezett fél számára, az alperes – a határozatából kitűnően – nem vizsgálta, ilyen szempontok abban nem jelentek meg, ezért az ezekre való utólagos hivatkozással az alperes döntésének jogszerűsége nem alátámasztható. Az alperes döntésében az a szempont sem jelenik meg költségcsökkentő tényezőként, hogy „abban a körben, amiben a bíróság vizsgálatra utasította, jogsértést nem állapított meg”.
- [40] A fentiek alapján az alperes keresetben vizsgált döntése ellentétes volt a Kp. 85. § (5) bekezdésével tekintettel arra, hogy az alperes részben okszerűtlen szempontokkal támasztotta alá döntését, részben pedig olyan szempontot alkalmazott, amelyet részletesen nem fejtett ki, így annak okszerűségét a bíróság nem tudta vizsgálni. Ezért a törvényszék az alperes határozatának az ajánlatkérőt a felperes részére 100.000 forint megfizetésére kötelező jogsértő rendelkezését – a Kp. 89. § (1) bekezdés *b)* pontja és a Kp. 92. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján – megsemmisítette és az alperest e körben új eljárásra kötelezte.
- [41] A megismételt eljárásban az alperes köteles a felperes által igényelt eljárási költségről oly módon dönten, hogy elsőként az Ákr. 129. § (1)-(2) bekezdése alapján számszerűen meg kell állapítani az eljárási költségként figyelembe vehető összeget, az el nem fogadott tételeket, részeket illetően kellően részletes indokolást kell adnia. Ezt követően – amennyiben a Kbt. 129. § (3) bekezdése alkalmazását szükségesnek tartja – jogosult az így megállapított eljárási költség helyett alacsonyabb összeget megállapítani, azonban az ügyben releváns és okszerű szempontok alapján köteles indokát adni annak, hogy miért tartja indokolatlanul magasnak az eljárási költséget és milyen szempontok alapján tartja szükségesnek annak csökkentését. Nem

lehet a költségcsökkentés indoka az, hogy a jogsértés megállapítására a törvényszék ítélete miatt került sor, az sem, hogy tárgyalás tartására nem került sor és a közbeszerzési eljárás becsült értéke sem. Az ügyvédi tevékenység szükségessége és időigénye körében köteles értékelni a felperes jelen perben e körben tett nyilatkozatait (különösen a keresetlevél 6-8. oldalain előadottakat).

- [42] Az alperes pervesztes lett, ezért a törvényszék a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegét a bíróság a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján – az IM r. 2. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján – a felszámított összeggel azonos mértékben határozta meg figyelemmel arra, hogy annak összegét a felperes ügyvédi megbízási szerződéssel, valamint részletes és a ténylegesen benyújtott beadványoknak megfelelő munkaóra-kimutatással igazolta, az alperes pedig annak mérséklését nem kérte, ezért az IM r. 4. § (1) bekezdés alapján a perköltség mérséklésének nem volt helye.
- [43] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *h)* pontja alapján feljegyzett, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 Ft tételes eljárási illeték az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [44] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. július 7.

dr. Váczi Katalin s.k.
bíró